

Szerkesztősegi iroda:

Nagybcskerek.

Zápolya-utca 1-ső szám.

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagybecskerek. Zápolya-utca 1. hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. BRÁJER LAJOS.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 24 kor.
Félévre — — — — 12 .
Negyedévre — — — — 6 .
Egy hóra — — — — 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el. Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1911.

XL. évfolyam 90. szám.

Csütörtök, április 20

Gazdasági munka.

— április 20.

Az országgyűlés mostani ülészaka soká marad nevezetesen a parlamentarizmus történetében. A mi napjainkra esik, a közvéleménynek az a csodás és jótékony hatású metamorfózisa, amely mellett végképp elhervadnak a közjogi politika szövirágai.

A nemzet érzi, hogy a legközelebbi jövőben gigászi harcot kell vívnia, de nem törvénykönyvvel a kezében s nem a közjogászk lobogója alatt, de annál biztosabban ölt gazdasági fegyverekkel. Nem szóbeszéddel, hanem dolgos, kitartó magyar munkás társadalommal.

A munkához haladéktalanul hozzá kell látnunk. Program van bőven, csak munka legyen több. Hiszen csak egyes tömör, szinte már szállóigévé vált programponthoz sorolunk itt föl s kitűnik, hogy mennyi rengeteg munkaalkalom kínálkozik az ország gazdasági erejének fokozására.

A közutak, közmunka, vasutak (vasutahálózat kibővítése, vicinálisok építése), víziutak (csatornázás, öntözés, folyók hajózhatóvá tétele, Duna—Tisza-csatorna), iparpolitika, kereskedelmi érdekefejlesztés, állami üzemek, a kivándorlási láz apasztása, a bányászat felkarolása (idetartozik legujabban a földgaz ipari értékesítése a monopoliumpok liberális, de kiadós értékesítése és egyéb a föld méhében rejlő kincsek állami kutatása is), — hatalmas programpontok.

Szóval van tennivaló elég és hivatott vezetőemberek is vannak, akik értenek a munka irányításához.

Egy egészen újfajta harc, a munka gazdasági szabadságharca kell, hogy kezdődjék most az országban. És ez újfajta szabadságharcban nem szabad megelégedni arról sem, hogy az ország több oldalán, több irányban sürgős nekikészülő

déssel és folytonos tervszerűséggel hatalmas kereskedelmi és ipari várakat, védbástyákat emelni, mert ebben a harcban a tisztán koncentrikus erőgyűjtés sorvasztólag hat a gazdasági vérkeringésnek az egyenletességét igénylő többi nemzetestire.

A vidék gócpontjait mielőbb és párhuzamos munkával ki kell építeni. A vidéki magyar városoknak magyar gazdasági empóriumokká való fejlesztése a legégetőbb feladat a szerves harmonikus egész munkában.

Harcolnia, dolgoznia kell az országnak, hogy az egyre nagyobb súlyllyal nehezülő terheket elbirhassa s a kiaknázatlan közvagyon megfelelő nemzeti célú kamatozáshoz jutva, példátlan fellendülést eredményezhessen, a lemondás, a visszavonás, a stagnálás annyi szegénystációi után is.

Mert kiaknázatlan erők bőven pihennek a magyar föld felett és mélyében is. És éppen az a mi jogos reménységünk, hogy a kiaknázatlan erőket végre is csatornába állíthatjuk egy gazdasági szabadságharc munkás, csüggedést nem ismerő nemzeti, gazdasági védelmi harcához. — Hogy amire elérkezik az idő, midőn lejárnak a koalíció által kvóta-emeléssel megkötött kiegyezési szerződések és a külföldi államokkal kötött kereskedelmi szerződések: egy készült és gazdaságilag erős országot találjon az addig mindenképen hasznos és megfeszített nemzeti munkálkodásban ránk gyűlő idő.

A postások fizetésrendezése A legutóbbi napokban a postások fizetésrendezésével kapcsolatosan egyes lapokban különféle közlemények jelentek meg, melyek arról szólnak, hogy a postásoknak nemrég megtörtént fizetésrendezése a személyzet egy részére sérelmes, amennyiben a fizetésrendezés különböző pótlékok megszüntetése folytán tulajdonképpen fizetéscsökkenést jelent. E különféle panaszokkal és hírekkel szem-

ben illetékes helyről jelentik, hogy mindezek a panaszok teljesen alaptalanok, mert a fizetésrendezéssel természetesen senki sem vesztett, hanem mindenki csak nyert. Azok a postások ugyanis, akik eddig bizonyos pótlékokat élveztek — amennyiben ezek a pótlékok többet tennének ki, mint amekkora a fizetésnövekedés — a különbözetet havonként ezután is meg fogják kapni. A pótlékok a fizetésbe nem számították be s annak egész összegét a részjutalékkal együtt fogják kifizetni, mert a részjutalék eddig is beszámított illetmény volt. A szolgákra és az altisztekre ez az intézkedés nem terjed ki, mert ezek a fizetésnövekedéseken felül eddigi mellékilletményeiket is változatlanul megtartották.

HIREK.

Tájékoztató.

Az ingyenes olvasóhelyiség és könyvtár nyitva van minden nap délután 5 órától este 10-ig. Vasár- és ünnepnapokon d. u. 2 órától este 10-ig. Könyvtára vasárnap, szerda, péntek délután 5—7 óráig.

Április 22. Rendkívüli városi közgyűlés.
Április 23. A nő-egylet közgyűlése.
Április 30. A Lloyd-társulat közgyűlése.
Május 8. Közig. bizottság ülése.
Május 12. Megyei állandó választmány ülése.
Május 14. Számonkérő tiszts. ék.
Május 15. Tavaszti rendes közgyűlés.

A fürdő (telefonszám 118.) minden nap reggel 6 órától kezdve déli 12 óráig az urak részére nyitva van hölgyek részére minden hétfő, szerda és pénteken déltől 7/45 óráig délután. Ugyanazon napokon este 5 órától 7-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délelőn gőzfürdő. A kádfürdő reggeltől este 7 óráig nyitva van.

— Személyi hir. Kraay István, a szegedi kir. ítélőtábla elnöke ma Nagybecskerekre érkezett s itt hivatalvizsgálatot tartott a kir. törvénytársaságnál.

— Tanácsülés. Nagybecskerek város tanácsa ma délelőtt 11 órakor Stross B. J. városi főjegyző, polgármesteri helyettes elnöklésével ülést tartott, a melyen folyó ügyeket intéztek el.

— A közigazgatási bizottság ülése. A vármegye közigazgatási bizottsága jövő havi ülését a május 15-iki tavaszi közgyűlés miatt jövő hó első hétfőjén, május hó 8-án délelőtt 10 órakor tartja meg a főispáni kisteremben.

„TORONTÁL“ tárcája.

Rémes percek.

Alig kezdte t pirkadni a hajnal, mikor Baluchard hata-masan betöröl özve, haza tért a jelmézbárról. Nagy vesződségbe került, míg ajtót tudott nyitni, sehogys sem találta a kulcslyukat. Végre mégis benn volt a szobájában, bizonytalan léptekkel hatolt be a falat surolva, a butorokba titódva. Majd megállt, körüljártatta szemeit a szobában. A hajnali félhomályban minden tárgy gyanús, bizar alakot öltött. Mozdulatlanul állott ott, akarat nélkül, nagyolmhan. Egyszerre szíán összeresztent . . . Szemben vele, pár lépésre előtte egy férfi állott, az is mozdulatlanul s merőn rá szegezte a szemeit.

Baluchard remegett. Vér és gyilkossági látományok kovályogtak gyorsan képzeletében. Szíve hangosan dobogott. Időgesen összeszorította ökleit, készen rá, hogy minél elszántabban visszaverje a támadást, melyet közelinek érzett. Majd hirtelen a sürgős veszéllyel szemben, teljesen kijózanodott. Viszonyterte nyugodalmát és erélyét. Bátran kiegyenesedett, mint ahogy e döntő pillanathoz illt. És vár: nagy szilárdan, ruganyos testtel.

Az ember azonban vele szemben csak nem akart mozdulni. Baluchardnak ekkor eszébe jutottak azok a regényekben népszerűkké tett uri betörők, akik nem ölnek soha s beérik azzal, hogy a legudvariasabban kifosszák aldozataikat. Az a hirtelen meggyőződés, hogy a hőre nem forog semmi veszélyben, teljesen visszaadta elméjének szokott nyugalmát, sőt mulatni kezdett a dolgon, amint lapos tárcájára s azokra az apró ritkaságokra gondolt, melyek éppen nem méltók rá, hogy

kisértatbe ejtsék egy betörő birtvágyát. Így aztán szükaégét érezte, hogy csevegésbe ereszkedjék váratlan vendégével.

— Jó napot, uram!

Az ember nem felelt.

— Kedves uram, folytatta Baluchard, higgye el, nagyon sajnálom, hogy nem adózhatok nagyobb elismeréssel a megiszteltetésnek, melyben ön részesít, amidőn becses látogatásával kitüntet. De bizonyára tudni fogja ön, hogy itt van a hónap vége s tartok tőle, hogy pénzügyeim valóban siralmas állapota keserves csalódást okoz önnek. Ami kü önben némileg az ön hibáj. Ha faradtságot vett volna ön magának, hogy előre figyelmeztessen bizonyára módját tudtam volna ejteni, hogy jobban kielégítem önt. De ön váratlanul ront be hozzám, mikor éppen bálból jövök haza, hol pazarul költökeztem s a legjobb akarattal a világon sem tudom, hogyan elégítem ki önt a legvékonyabban is . . . Ön nem szól semmit! . . . Haragszik talán? Gondolom, hogy nem. Elég világfinak sejtem önt, hogy mosolyogva fogadja ezt a kis csalódást. Nos, szóljon, mondjon valamit; örömet szerez nekem vele. Nem? No ön valóban nem chic!

Baluchard pillanatra azt gondolta, hogy a vendége talán idegen s egy szót sem értelt az ő dikciójából. De azonkívül, hogy a feltevés nem igen volt valószínű, az ember külsője nem állott összhangban az eszmével, melyet az angol betörőkről alkot az ember magának, semmi angol-szász típus nem volt rajta; inkább chaldeai magusnak látszott. Az arca bizar, kissé szinpadias fenség honolt. Amint így bámulta őt, Baluchard meglepődve konstátálta, hogy a palástja családiaság hasonlít az ő barátjának, Dutertrenak a palástjához.

— Lám! — mondta megdöbbenve, önön szakasztott olyan köpeny van, mint egyik paj-

tásomon, akitől csak az imént távoztam s aki olyan nagy leleményességgel állította össze ezt a farsangi jelmezt, hogy egyetlennek hitte azt a maga nemében. Énime önön egy egészen hasonló köpeny van. És milyen pompásan áll önön! De oh, micsodja lábos himbalózik az ön fején?

A betolakodónak csakugyan különös fővege volt. Hasonlítot valami rézesóhoz, bizar módon feldisztva. Baluchard nyugtalanodni kezdett, azt hitte, örüllet van dolga. Ezt a titokzatos, néma, jámbor lényt nem tartotta többé betörőnek. Okvetlenül örült lesz, gondolta magában, aki megszökött a gyógyintézetből s menekülés közben az ő lakásába hatolt be, anélkül, hogy tudná miért.

Rémültében, mert az örült veszélyesebbnek tartotta a betörőnél is, az ablakhoz ugrott, hogy segítségért kiáltson. Ily korai órában az utca néptelen volt. A gondolatra, hogy az örült hátulról megtámadhatja, hirtelen elugrott az ablaktól. Elénken megfordult, hogy védelmi álláshoz vágja magát . . . Az iszonyat azonban földhöz szegezte. A vér megfagyott ereiben. Az ember eltűnt!

Pedig az ajtó be volt téve; nem hallotta sem nyitni, sem csukódni. Valahol elrejtőzhetett a szobában, talán az ágy vagy a nehéz terítővel leterített asztal alatt, vagy az ablakfüggöny mögött.

Baluchardot félelem fogta el. Ki tudja, minő veszélyes excentricitás, minő váratlan támadás készül ellene? Örült rémület fogta el egész lényét, szorította össze a torkát. Alig bírta elküldeni magát fuldokló hangon:

— Hé, ember! Hol van maga?

Semmi válasz. A titokzatosag tovább tartott egész borzalmában.

Baluchard örült félelmében nem mert mozdulni, nehogy legcsekélyebb taglejtése katasztrófát

— **Kivándorlás Torontából.** A vármegye alispáni hivatalában most készítették el a március havi kivándorlásról szóló kimutatást, melynek egyes adatai a következők: Az elmúlt hónapban 346 utlevél iránti kérvény érkezett be 596 személyre. Kivándoroltak ezekből összesen 329-en és pedig 161 férfi és 168 nő. Visszavándorolt 150 férfi és 68 nő, tehát összesen 218 ember. Az utlevelek legnagyobb része az Egyesült Államokba szolt.

— **Himlőoltások Nagybecskerekén.** Nagybecskerek város orvosi hivatala ezúton is tudatja a közönséggel, hogy városunkban az újraoltásokat május hó 21. és 28. án, a himlőoltásokat pedig június hó 11-én, 18-án és szükség esetén 25-én végzik. Ugy az újraoltás, valamint a himlőoltások a város orvosi hivatalban tartatnak meg mindenkor délután 2 órai kezdettel.

— **A törökbecsei Leiningen-szobor.** Ismeretes, hogy Törökbecsén szobrot emelnek Leiningen grófnak a szabadságharc vértanú tábornokának, aki egyike volt az aradi tizenháromnak. A törökbecseiek már évek óta gyűjtenek országszerte a szoborra s ma már annyi pénz gyűlt össze, hogy a szobrot fölláthatják. A szobrot Radnai Béla szobrászművész, a nagybecskereki Kiss Ernő szobor alkotója készíti s az év nyarán a szobor már kikerül az öntődeből. A szoborbizottság a napokban tartott ülést, amelyen egyrészt elhatározta, hogy a szobrot folyó évi szeptemberben leplezik le ünnepélyesen, másrészt megállapította a szobor elhelyezését. E szerint Rohonczy Gedeon előterjesztésére a szobrot a piactéren levő parkirozott helyre állítják olyképp, hogy az a közpőre egy köröndbe jöjjön s a főlépcső elvitele után a nyert területet emelkedéssel parkirozzák. A szimmetria kedvéért a köröndtől jobbra-balra egy-egy utat hasítanak ki és új oldallépcsőket építenek. A parkirozott részt drótkerítéssel és sövény tülletésével óvják meg.

— **Ném tországi gazdák Zombolyán.** A németországi Deutsche Landwirtschafts Gesellschaft május hónapban nagyobb tanulmányutat tesz Magyarországon és a mezőgazdaságot, létesítést és a jelesebb uradalmak berendezését tanulmányozza. A körúton harminc előkelő német gazda vesz részt, akik május 15-én indulnak Nemetszágból és 16-án délután érkeznek Budapestre, ahol az ut tulajdonképeni programja kezdődik. Május 16-án a gazdák megtekintik a budapesti loversenyt, 17-én a dunántúli körutat kezdik meg. Május 23-án kerül sor az Alföldre, 25-ig a mezőhegyesi létesítést tekintik meg, 25-én Aradon keresztül Ötvösnére rándulnak, este tovább utaznak Zombolyára, ahol 26-án Csekonicus Endre gróf zombolyai uradalmát szemlélnek meg. Aznap este érkeznek a német gazdák Szegedre, ahonnan másnap Pallavicini ögróf csongrádi és sándorfalvai mintauradalmát tekintik meg. Délután a gazdák a szegedi felsőtanyákra mennek, ahol némely tipikus tanyai gazdaság körül szereznek tapasztalatokat.

idézzen elő. Az aggasztó csöndben gyors lélekzete hörgő sípoló hangot adott.

De hát végre is le kellett magáról rázni a lidércnyomás borzalomát. Lassan lábujjhegyen, a falat surolva, jobbra-balra tekintgetve, a szoba egyik sarka felé lopózkodott. Egy erős sétatbot volt ott, mely szükség esetén hathatós fegyvert nyújthatott. Felragadta s az apache-indianok óvatosságával közeledett az ágyhoz, leguggolt és hadonászott az ágy alatti a botjával. Nem volt ott senki, majd az asztalterítőt emelte fel a botja végével. Megint semmi! Tekintete ekkor az ablakfüggönyre esett. Ott kell a másznak lenni, onnan lesi őt! És örülként ugrott oda s dühösen csapta a függönyt. A botja azonban nem talált semmi ellenállásra. Ott sem volt.

Baluchard rémülten hátrált, kimondhatlan borzalom fogta el. Hová az ördögbe lehetett ez az ember? Gondolkozni erőlködött.

Az izgalom teljesen kijáratotta. Józsanabul kezdett okoskodni. A világosság is nőtt, jobban betöltötte a szobát. Kérdezte magában, nem valamely hallucináció kapráztatta-e el a fejét?

— Bizonyosan csak álmodtam, gondolta.

Arrabb ment egy pár lépéssel habozva, gondolkozva. És hirtelen, amint a szekrénye tükörsajtója elé ért, ott látta magát egész nagyságában hóbotos báli jelmezében. Fején aranyos papirtára pompázott, arcát hosszú lelógó fekete szakál fődte, vállairól a Dutertre bő palástja folyt alá, melyet a barátjánál tévedésből magára öltött. Felismerte az eltűnt idegen tökéletes képességét.

Néma nevetés ömlött el felderült arcán.

— Jól felonthettem a garatra! dörmögte. És mert majd összeesett az álomságtól, szaporán ágyba bujt.

Lous Osmana.

— **Temetés.** Mint Nagykikindáról jelentik, ott husvét vasárnapján temették el Tabakovics Ivánt a felső torontali ármentesítő társulat elhunyt nagyérdemű irodagazgatóját. A temetésen részt vett az ármentesítő társulat tisztviselői kara, élén Hauser Károly báró igazgatóval. Dr. Vinczehid Ernő megyei főjegyző és nagyszámú közönség. A temetési menet először is a helybeli gör. kei. szerb templomba vonult, ahol is a holttestet nagy papi segédlet mellett Radovits plébános beszentelte, minek megtörténte után a vásár-utcai gör. kei. szerb temetőben levő családi sírboltban helyezték örök nyugalomra.

— **A románpetrei tűz.** Lapunk tegnapi számában röviden már jeleztük, hogy Románpetrén tegnap délután fél 1 óra tájban Mustá Trifun udvarában tűz keletkezett, mely a nagy szél következtében csakhamar a szomszéd udvarokra is átterjedt s délután 4 óra tájban már nem kevesebb mint 30 udvarban pusztított a tűz. A lakosság között óriási pánik tört ki s a tűzoltóság a legnagyobb erőfeszítés mellett sem volt képes a tüzet hamarosan lokalizálni. A délután folyamán Révaufaluról is kivonult a tűzoltóság s így kettőzött erővel s az egész község lakosságának a segítségével késő estére valahogy gátat vetettek a lángok pusztításának. De a lokalizálás után is erős munkája volt a tűzoltóknak a tűz teljes elfojtása körül, úgy, hogy csak ma hajnali 3 óraker sikerült a tüzet teljesen eloltani. A tűz nagy kárt okozott, mert 41 udvarban pusztította el a takarmányt, azonkívül 423 drb baromfi, 10 kutya és 2 bárány, nemkülönbön egy csomó gazdasági eszköz is elpusztult. A kár mintegy 20–25 000 korona, amelynek csak egy nagyon csekély része volt biztosítva.

— **Három szemű gyermek.** Mint Temesvárról jelentik, ott a Ferenc városban egy csodaszülött gyermek okoz méltó szenzációt a lakosság körében. Krajbér Szvetozár ottani munkás feleségének néhány nappal ezelőtt gyermeke született; a kis teremtsének három szeme és két orra van. A jobb szem a látható a harmadik szem, míg a második szem alatt van még egy kis orr. A csodaszülött gyermek egészséges és valószínűleg életben is marad.

— **Automobil-eltávolítás.** Könnyen halálos kimenetelű szerencsétlenség történt ma délelőtt az Aradáci utcában. Hermann György itteni mechanikus ugyanis délelőtt 9 óra tájban automobiljával meglehetősen nagy sebességgel száguldott végig az Aradáci uton. Éppen egy kocsit elől akart kitérni, mikor Fleisov József napaszám egy zsák búzával a hátán át akart menni az utcán. Fleisov nem vette észre az autóbilit, amely több szemtanú állítása szerint nem adott sippelt. Hermann a kocsit miatt már nem tudott kitérni Fleisov elől s így az automobil elütötte a szerencsétlen embert, aki a homlokán, karján és koponyáján szenvedett könnyebb sérüléseket. Az esetet bejelentették a rendőrkapitányságnak, mely az eltávolítás ügyében szigorú vizsgálatot indított.

— **A mulatság vége.** Kovacsev Áca beodrai lakos a napokban átment a szomszéd Karlovára mulatni. Reggel 7 óra felé már unta ott magát és visszament Beodrára a nagykorcsmába és ott folytatni akarta mulatságát. Megzavarta ebben Makrin Rada beodrai lakos, ki szintén a nagykorcsmában volt és valami fölött eszmecserét folytatott Kovacsev társaságával. Kovacsev azt híven, hogy a tamburásokat akarja tőle elvenni, Makrint elutasította. Makrin se volt rest, felökte Kovacsevet és felpofozta. Ezért a korcsmáros — Kovacsev lévén a jó kundschaftja — Makrint kidobta. Makrin, aki otthon éppen valami ölat csinált, hazaszaladt, felkapta a fejszét és visszament, hogy elégtételt vegyen Kovacseven a rajta esett sérelemért. Kovacsev ezt látta, kiment az utcára emennek fogadtatására, de veszte, mert az összetalálkozás első percében úgy vágta Makrin Kovacsevet a fejszével fejbe, hogy rögtön elborította a vér. Az ott bémészködő nép közül valaki kicsavarta a fejszét Makrin kezéből és most már szabadkézzel birkózni kezdtek. Egy percig tarthatott a birkózás, mikor Kovacsev előhuzta a bicskáját és Makrin lágyékába mártotta. A birkózásnak természetesen rögtön vége lett, mert Makrin szörnyet halt. Kovacsev a fejből vérezve a közeli borbélyműhelybe ment megmosakodni, de a sok vérvesztéstől ajultán rogyott össze. Kovacsev ellen, aki egyelőre súlyos állapotban otthon fekszik, megindították a büntető eljárását.

— **Megégett kis fiú.** Czernya községből jelentik, hogy ott a napokban Rádin Szvetozár ottani földműves négy éves fiának meggyuladt a ruhája s ennek következtében oly súlyos égési sebeket szenvedett a kis fiú, hogy mire az orvosi segély megérkezett, már meghalt. — Ebédhez

készültek Rádinék, a sok éhes gyerek ott ólalkodott a tűzhely körül, lesték a pirolgó ételt s amikor a legkisebb nagyon közel ment a kályhához, a kicsapó tüzláng megkapta az ingét és a gyerek egyik kezében egy elcsont csirkelábbal kiszaladt az udvarra, hol sikoltozni kezdett s mire a megrémült szülők eloltották az égő kis eleven fátylát, a Szávó gyerek már halott volt, de a csirkelábat még akkor is ott szorongatta pici kezében.

Színház, irodalom.

Heti műsor.

Pénteken „A próféta”. (Színmű Ujdonság)
Szombton „Cigányszerlem”. (Operette.)
Vasárnap délután „Hercegisasszony”. (Operette)
Vasárnap este „Cigányszerlem”. (Vendégszínház.)

* **Tiszturak a zárdában.** Vagy negyedszázadja, hogy ez a Varney-operette állandó műsordarabja volt a színházaknak. Azután az egyre bujábbban termő modern operettmúzsika teljesen leszorította s most, hogy megint elének kerül, valami exotikus ujdonságszámába megy. Polgár szintársulata vállalkozott a főlelevenítesére és sikerrel, mert a közönség kitűnően mulatott az operette burleszk humorán és szívesen hallgatta a régi finom francia operettmúzsikát, amely ma is frissen hatott. A tegnapi esti előadás nálunk, eltekintve némely fölösleges túlzástól, meglehetősen jó volt s a zenei része kifogástalan. Az ének és zenekar összevágó volt s az egyes szereplők: Halmos Gyula, Somogyi Károly, Mezei Margit, Sidó Etel, Kassai Rózsi, Kozma Hugó, H. Lévai Berta s a többiek is megféleltek. A színház ezúttal is tele volt.

* **Magyar figyelő.** Gróf Tisza István és Hercege Ferenc kitűnő folyóirata már valósággal átment a közudatba és a legszeleesebb körű érdeklődést vívta ki magának. A magyar társadalom ez eleven és harcos folyóiratanak most jelent meg nyolcadik száma, amely változatos-ságban vetekszik a Magyar Figyelő előbbi számaival. Érdekes cikket találunk benne szemlélő tollából a szalonszocia istákról, akik bizonyos okokból kulturellesnek elvnek szolgálatába szegődtek. Réz Mihály „Avult ideák” címmel alapos tanulmányt ír a nemzeti és nemzetközi ideákról. Legifj. Szász Károly folytatja Szász Károly fiatalkori naplójának a közlését, amely érdekes dokumentumokban gazdag. Kisbán Miklós a kitűnő tehetségű író „A csaszar tükre” címmel művészi novellát írt, Sobestyeń Károly tartalmas kritikai tanulmányban, amelynek címe „Regények és regényírók” Mikszáth Kálmán, Rakosi Viktor és Tormay Cecílie regényeiről ír. Ambrus Zoltán pedig a Színház rovatban „A falu a színpadban” címmel ír magvas és szép tanulmányt. A Följegyzések rovata kitűnően gazdag, érdekes és eleven. A Magyar Figyelő előfizetés ára negyedévre 6 korona, félévre 12 korona. Mutatványzatot kérésre ingyen küld a kiadóhivatal Budapest VI., Andrássy ut 10.

TÁVIRATOK.

A katonai kérdések.

— **A bécsi tárgyalások.** — **A miniszterelnök tegnapi audienciája.** — Még nincs megegyezés. — **Bienert h a királynál.** —

Budapest, április 20. (A „Toronto” eredeti távirata.) Bécsben még egyre foly-nak a csatározások a magyar és az osztrák kormány között a katonai kérdések dolgában. Mindkét kormány ragaszkodik a maga álláspontjához s így még ma sem lehet hirt adni a megegyezésről. Ma délután Bienert h osztrák miniszterelnök is kihallgatáson volt a királynál, amely után a két kormányelnök délután folytatta a tárgyalásokat. A két kormány között az ellentétek ugylátszik még mindig nagyok lehetnek s hosszabb tárgyalásra van szükség, mert Khuen miniszterelnök hazautazásának pontos idejéről sem tudnak hirt adni a jelentések

A miniszterelnök tegnapi audienciájáról

azt jelentik Bécsből, hogy Khuen-Héderváry Károly gróf miniszterelnök jelentést tett tegnap a királynak az összes kérdésekről, melyek a megvitatás tárgyát képezték, valamint Bienert h báró osztrák

miniszterelnökökkel folytatott tárgyalásairól is. E jelentés szerint a király felkérte Khuen-Héderváry grófot, hogy maradjon még Bécsben és folytassa a tárgyalást Bienertel.

A két miniszterelnök tárgyal
ennek folytán ma délelőtt is. Bécsi politikai körökben azt mondják, hogy a két miniszterelnök között még mindig jelentős ellentétek vannak. A „Neue Frei Presse“ ma reggeli száma szintén azt mondja, hogy még nem lehet szó a megegyezésről. A lap elismeri a magyar kormány területi elvét, de azt mondja, hogy a magyar kormány a katonai kérdésben már eddig is olyan nagy engedelményeket kapott, amelyekkel megelégedhetne. Egy délutáni bécsi távirat jelenti, hogy

a király kihallgatáson fogadta az osztrák miniszterelnököt.
A kihallgatás délután 1 órakor volt és közel egy óra hosszát tartott. A kihallgatás eredményéről még nem szivárgott ki hír, valószínű azonban, hogy Bienertel is további tanácskozásokra utasította a király. Ennek folytán Khuen és Bienertel ma délután tovább folytatják a tárgyalásokat, sőt valószínű, hogy még holnap is tanácskoznak fognak s így Khuen miniszterelnök hazakerülésének idejéről még nem mondhatni pozitívumot.

A király Budapesten.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Bécsből sürgönyzik, a legújabb megállapodások szerint a király május 2-ikán érkezik Budapestre, ahol öt hetet tölt és június közepén utazik el.

Perczel Dezső a választói jogról.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ ered. távirata.) Egy újságíró beszélgetést folytatott Perczel Dezsővel, a nemzeti munkapárt elnökével, aki Bonyhádról tegnap érkezett Budapestre. Perczel Dezső arra a kérdésre, hogy mit szól a szocialistáknak a Justh-párttal való szövetségéhez, kijelentette, hogy őt nem lepi meg a dolog s ez várható volt. Hangzottatta különben, hogy a választójog kérdésében az idegesség és türelmetlenség indokolatlan, mert az általános választói jogot a kormány feltétlenül megcsinálja, ha nem is lesz junktim a választói jog és a véderőjavaslatok között.

Az új Dreadnought felavatása.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A magyar-osztrák tengeri haderő új Dreadnought-jának a felavatásán az újabb jelentések szerint nem lesz jelen a király, hanem Ferenc Ferdinand trónörökös fogja őt képviselni.

A német császár és a cár találkozása.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Hessenből jelentik, a cári pár júniusban hosszabb tartózkodásra a Friedberg kastélyba érkezik. Ittartózkodásuk alatt a cár találkozni fog Vilmos német császárral a Kassel melletti Vilhelmsöhe-kastélyban, ugyanabban az időben, amikor a conngliti herceg, az angol király nagybátyja, mint a német császár vendége a Vilhelmsöhei-kastélyban fog tartózkodni. A vilhelmsöhei találkozást megelőzőleg a német császár látogatást tesz a cárnál Friedbergben.

A szerb király Budapesten.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti táv.) Mint Belgrádból sürgönyzik, Péter szerb király május 3-án vagy 4-én Budapestre érkezik s itt látogatást tesz királyunknál.

A kereskedelmi miniszter állapota.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter egészsége már teljesen helyreállott s most már nemcsak a miniszterium referenseit fogadja, hanem állandóan elintézi az összes aktákat és

postáját. A nappal egészen ágyon kívül tölti s kezelőorvosa teljesen meg van elégedve állapotja javulásával. Már csak néhány nap kérdése, hogy a miniszter állandóan bejárjon hivatalába.

Megszüntetett püspökség.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Lisszabonból jelentik, a hivatalos lap dekretumot közöl, amely szerint a kormány a péjai püspökséget megszünteti, a püspök ellen pedig okirathamisítások miatt pört indított.

A marokkói harcok.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ ered. távirata.) Tangerből sürgönyzik, a berber törzsek bevették Fezt. Az idegenek elmenekültek Fezből.

A francia pezsgőháború.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Párisból jelentik, a vincellérforradalomnak Epernayban, mint most kiderült, több emberélet esett áldozatul. Az Ayala-féle pezsgőgyár égésekor sok munkás odaveszett. Temérdek gyári munkás maradt kereset nélkül, az elpusztított pezsgőgyárak üzeme szünetel és most ezek a munkások a vincellérek ellen szervezkednek.

A pestis.
Budapest, április 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Londoni jelentés szerint Santungban kitört a pestis és nagy mértékben pusztít. Naponként 30-40 áldozatot szed a járvány. Az európaiak menekülnek Santungból.

Tőzsde.

Buza (áprilisra)	26.44
Buza (májusra)	25
Buza (októberre)	22.80
Zab (áprilisra)	19.60
Rozs (áprilisra)	17.58
Tengeri (májusra)	12.40
Tengeri (júliusra)	12.58

IDŐJÁRÁS.
A nagybecskereki meteorológiai állomás időjárasi jelentése.
Április 20.
Barométer — délután 1:38 órakor: 766.0 minimum.
Hőmérséklet: maximum 23.0 C°, min. 9.2 C°. Csapadék: —.
Felhőzet: —. Szélirány és erősség: SE 4.
Jóslat a következő 24 órára: Meleg nyugaton. Elvéve csapadék.
Jelmagyarázat: A barométer állása a déli leolvasást tünteti fel a helyi magasságra való átszámítás nélkül; 0° C-ra redukálva. Maximum és minimum este 8 óra 38 perctől másnap este 8 óra 38 percgig; csapadék reggel, 6 óra 38 perctől másnap reggel 6 óra 38 percgig; felhőzet: Ci — fűrtösfelhő, Cu — gomolyfelhő, St — rétegesfelhő, Nb — esőfelhő, Ci-St — felhőfátyol, Ci-Cu — bárányfelhő, Cu-St — réteges gomolyfelhő. Szélirány: N — észak, S — dél, W — nyugat, E — kelet. Felhőzet nagyság: 0 — tiszta ég, 10 — teljesen borult. Szélereősség: 0 — szélcsend, 8 — nagy vihar.

Felelős szerkesztő: SOMFAI JÁNOS.

Hirdetések.
Sürgős megbízásunk van 4-4 1/2% kamatozósu
10,000,000 korona törlesztéses jelzálogkölcsön
elhelyezésére fődírtokokra és törvényszéki székhelyvel bíró városokban levő házakra.
Kölcsönök a legmagasabb becsérték kétharmad része erejéig a legelőnyösebb feltételek mellett engedélyeztetnek.
Felvilágosítással költségmentesen szolgál.
Propper és Orlei bank- és váltóüzlete
Budapest, VI., Andrássy ut 32. 423-62.

A Lénau-utcai házamban egy 4 szobából és egy két szobából s a mellékhelyiségekből álló modern lakás bérbevehető.
A ház előnyös feltételek mellett el is adó.
Deisinger, áliatorvos.

Nyilttér.

E rovat alatti közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk 982. sz. 1910. B. (433-1.1)

Ö felsége a király nevében!
A nagybecskereki kir. törvényszék mint büntető bíróság, Alföldy Ede kir. törvényszéki elnök elnökleite alatt, Junga Aladár és Szilágyi Lajos kir. törvényszéki bírák, valamint Folkusházy Sándor kir. törvényszéki jegyző, mint jegyzőkönyvvezető részvétele mellett, Weisz Izidor ellen, sajtó útján elkövetett becsületsértés vétsége miatt foglalt vád fölött, a kir. törvényszéknek 1910. évi 323 szám alatt kelt végzése folytán, dr. Pánics Mladen ügyvéd, mint magánvádló képviselője, a szabadlábbon levő vádlottnak, dr. Ernst Lajos ügyvéd, mint védőnek jelenlétében, 1910. évi március hó 12-ik napján megtartott nyilvános főtárgyalás alapján, vád- és védelem meghallgatása után következőleg

ítélt:
A kir. törvényszék bünösnek nyilvánítja: Weisz Izidor, 33 éves, nős, vagyonos, katona nem volt, községi segédjegyző, ivándai lakos vádlottat a btk. 261. §-ába ütköző és sajtó útján elkövetett két rendbeli becsületsértés vétségében, amelyet azzal követett el, hogy a Nagybecskereken megjelenő „Torontál“ című lapnak 1909. évi július hó 29-én kelt számában a fő magánvádló Sztanizsán Radivoj ivándai gör. kel. lelkész nyilatkozatra hívta fel azzal a hozzáadással, hogy ha ezt nem teszi, „alávaló ember“ és „a papi reverenda viselésére nem méltó“, majd ugyan ebben az újságban augusztus 7-én a főmagánvádló felvilágosító nyilatkozatát „gyáva meghátrálás“-nak minősítette és azt állította róla, hogy „pap létere az utcán vigyorgó jókedvbe esik és oly magaviseletet tanusít, hogy azon uritársaságok számtalanszor megbotránkoztak.“

E büncelekmények miatt a btk. 261. §. alapján a 92. §. alkalmazásával negyven (40)—negyven (40) korona fő- és husz (20)—husz (20) korona mellékpénzbüntetésre ítéli.

A vádlott köteles 15 nap alatt ezt az ítéletet a btk. 277. §. alapján a „Torontál“ című lapban közzé tenni, mert különben a főmagánvádlónak joga lesz az ítéletet a vádlott költségén közzététni.

A vádlott köteles az eddig felmerült 129 korona 10 fillér és a még felmerülő bünygi költséget az államkincstárnak a feennálló szabály értelmében megfizetni.

A pénzbüntetést az 1892. XXVII. t.-c. 3. §-ban meghatározott célokra kell fordítani és behajthatatlanság esetén minden husz (20) koronát egy (1) napi fogházra kell átváltoztatni.

A vádlott köteles a főmagánvádlónak 100 korona költséget 15 nap alatt megtéríteni.

Dr. Pánics Mladen védőügyvédet 30 korona díj illeti meg a főmagánvádló irányában.

Indokok:
A „Torontál“ című politikai napilap 1909. évi július hó 29-ik és augusztus 7-én megjelent számában a „Nyilttér“ rovatban Sztanizsán Radivoj ivándai lelkészhez címelve két közlemény jelent meg Weisz Izidor aláírással.

Az első közleményben Weisz Izidor a neje kinevetése és kigunyolása miatt igazolásra szólítja fel Sztanizsán Radivoj lelkészt, kijelentvén, hogy nem igazolás esetén a lelkész alávaló embernek nyilvánítja kit az eddig viselt dolgai után a papi reverenda viselésére nem tart méltónak.

E nyilttéri felhívás után, Sztanizsán Radivoj a „Torontál“ 1909. augusztus hó 3-án megjelent számában, ugyancsak a „Nyilttér“ rovatban kijelenti, hogy Weisz Izidor nejét sem ő, sem a családja sérteni nem kívánta s reá mutatva a köztük fennálló ellenséges viszonyra kijelentette, hogy

Weisz Izidor közlése méltatlan s csakis az iránta (t. i. a lelkész iránt) és családja iránt táplált ellenséges indulatról tesz tanuságot.

Weisz Izidor a lelkész eme nyilatkozatára, az augusztus hó 7-én megjelent „Torontál” nyilnterében, Sztanizsán; Radivoj nyilatkozatát „gyáva meghátrálás”-nak minősítette s azt állította, hogy „pap létere az utcán vigyorgó jókedvbe esik és oly magaviseletet tanusít, hogy azon uritársaságok számtalanszor megbotránkoztak.”

Weisz Izidor a főtárgyalás során is beösmerte, hogy a két incriminált nyilntéri közleményt ő tette közzé abból az okból, mert a vádlott és családja az ő nejét, midőn az a kocsirol leszállott kinevették s gunyolva ujjal mutattak reá s így a cikkek a jogos magánérdekének megóvása céljából tettek közzé. A tárgyalás során kihallgatott Wolf Sándor és Sikkoffer János tanuk azt adják elő, hogy midőn a lelkész és családja kocsin elhaladtak a vádlott háza előtt, akkor a vádlott neje épen a kocsirol leszállóban volt, s minthogy az a nő jól táplált voltánál fogva, nehezen ment, a lelkész neje és vendégei e felett nevettek, a tanuk, akik közül Sikkoffer a lelkész családjával haragban van, azt a benyomást nyerték, hogy a lelkész neje a vádlott nejét kigunyolni akarta; mindkét tanu azonban igazolja azt, hogy maga a lelkész a kocsin nyugodtan ült, nem nevetett és nem is nézett hátra a vádlott neje felé.

Az incriminált két cikkben foglalt fenti nyilatkozatok kétségtelenül meggyalázást állapítanak meg s a cikkek tendenciózus volta nem hagy kétséget arra nézve, hogy a vádlott a lelkész családja részéről jövő, valódi vagy vélt sérelmet kívánta megtorolni, amiből a sértési szándék is teljesen kitünik.

A vádlott avval védekezik, hogy ő a jogos magán érdekét kívánta megvédeni. Ez a védekezés azonban minden elfogadható alapot nélkülöz; mert hiszen ha vádlott a neje vélt megsértése miatti megtorlást a törvényes alapon kívánta volna megtorolni, arra nézve kötelessége lett volna a bírósághoz folyamodni. Minthogy azonban vádlott ennek mellőzésével a sajtó útján való nyilvánosságra hozást választotta, ez bizonyítékát képezi annak, hogy célja a vádlottnak arra irányult, hogy a lelkészt kipellengérezve, annak egyéni és lelkészi tisztességét a meggyalázásnak tegye ki.

Ilyként tehát vádlott cselekménye a btkv. hivatkozott §-ában meghatározott sajtó útján elkövetett becsületsértés vétségének alkotó elemeit teljesen kimeríti, miért is őt bűnösnek kimondani kellett.

A büntetés kimérésénél a kir. törvényszék, mint enyhítő körülményt, figyelembe vette a vádlott büntetlen előéletét s különösen azt, hogy a neje valódi vagy vélt megsértése feletti felhevült és izgatott állapotában cselekedett, ennek mérlegelésével, tekintettel a vádlott vagyoni viszonyaira, az ítélet rendelkező részében kitett büntetést találta a bűnösséggel arányban állónak.

Nem fogadta el a kir. törvényszék a védőnek ama érvelését, hogy jelen esetben az esküdtbíróság volna hivatva eljárni, mert hiszen a főmagánvádló nem közmegebizatásban eljáró hivatalnok s a sértések nem is a hivatalos tetteire vonatkozó tényeket tartalmaznak, hanem a személyes becsületére vonatkozó durva sértegetéseket képeznek, amely körülményből kétségtelen, hogy a vádbeli cselekmény elbírálása, az El. t. 16. §-ának 1. bekezdésének rendelkezése szerint a kir. törvényszék hatáskörébe tartozik.

A bűnügyi költségre vonatkozó intézkedés a Bp. 480. §-ának rendelkezésén alapszik; az ítéletnek a lapban való közzétételét pedig a btkv. 277. §-ának rendelkezéséhez képest el kellett rendelni abból az okból, mert a sértett azt a kérelmet előterjesztette.

A sértett részéről felszámított kép-

viseleti költségben a kir. törvényszék szintén marasztalándónak találta, mert ezek a képvisleti költségek a Bp. 479. §-a alapján szintén bűnügyi költségeknek tekintetnek, az összeg meghatározásánál pedig figyelembe vétele a kifejtett tevékenység és eltöltött idő. Végül dr. Pánics Mladen költségei a Bp. 485. §. rendelkezése alapján a saját féllel is megállapítandók voltak.

Nagybecskereken, a kir. törvényszék mint büntető bíróságnak, 1910. évi márc. hó 12-ik napján tartott üléséből.

Alföldy Ede, Dr. **Balla Emil,**
a kir. törvényszék elnöke. kir. törvénzéki jegyző.

1719 sz. 1910. B.

Másolat.

Ö felsége a király nevében!

A szegedi kir. ítélőtábla nyomtatvány útján elkövetett kétrendbeli becsületsértés vétsége miatt vádolt Weisz Izidor ellen folyamatba tett bűnügyet, melyben a nagybecskereki kir. törvényszék 1910. évi március 12-én 982/910. B. szám alatt ítéletet hozott, vádlottnak és védőjének bejelentett 1183,910. szám alatt írásban indokolt felebbezése folytán 1910. évi június 10-én tartott nyilvános felebbviteli főtárgyaláson, melyben Buday János t. elnök, Mőga Ödön, Dalmay Pál, Molnár Elemér és Orosz Pál ítélőbírák vettek részt, a vádlottat dr. Balassa Árminkülönvédő képviselte, a jegyzőkönyvet pedig Mecsér József tanácsjegyző vezette, a védelem meghallgatása után a vizsgálat alá vevén a következően

í t é l t:

A vádlott részéről benyújtott írásbeli felebbezési indokokban előterjesztett azt a részét vádlott felebbezésének, mely a büntetés végrehajtásának fel nem függesztésére, valamint a tényállítások valódisága bizonyításának meg nem engedésére vonatkozik, visszautasítja:

a vádlott terhére megítelt bűnügyi költségeket egyenlőre behajthatatlanoknak nyilvánítja;

az ítéletek közzétételére nem a vádlottat, hanem a Nagybecskereken megjelenő „Torontál” című lapnak kiadóját Pleitz Fer. Pál nagybecskereki lakost kötelezi;

ezzel a változtatásokkal a kir. törvényszék ítéletét egyebekben helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A főtárgyalási jegyzőkönyv tartalma szerint a kir. törvényszék ítélete ellen, annak meghirdetése alkalmával vádlott és védő csupán vádlottnak elíteltetése miatt, felmentés céljából és mert a bűnügyi költségek nem lettek behajthatatlanoknak nyilvánítva jelentettek be felebbezést.

A B. P. 388. §-ának második bekezdéséhez képest a vádlott és védője részéről bejelentett, fentebb kitett terjedelmű felebbezés tekinthető csupán kellő időben előterjesztettnek, ellenben az ugyancsak vádlott érdekében benyújtott írásbeli felebbezési indokba foglalt az a része a felebbezésnek, mely a büntetés végrehajtásának fel nem függesztésére, valamint a tényállítások valódisága bizonyításának meg nem engedésére vonatkozik, mint elkéselt, a B. P. 389. és 401. §§-ai alapján visszautasítandó volt.

Vádlottnak, mint kisebb fizetésű községi segédjegyzőnek fizetésén kívül csupán 600 korona értékű vagyona lévén; a felmerült 129 korona 10 fillér és az esetleg még felmerülendő bűnügyi költségek lerovása által önmagának és családjának életfentartása veszélyeztetettnek mutatkozik, miért is a kir. törvényszék ítélete vonatkozó részének a B. P. 423. §. bekezdéséhez képest való megváltoztatása mellett a vádlott terhére megítelt bűnügyi költségeket az 1890. évi XLIII. t.-c. 4. §-ának második bekezdése alapján egyelőre behajthatatlanoknak kellett nyilvánítani.

Ugyancsak a B. P. 423. §-ának harmadik bekezdéséhez képest meg kellett változtatni a kir. törvényszék ítéletének azt a részét is, melyben a hírlapi közzétételre vádlottat kötelezte a B. T. K. 277. §-ának

felhívásavai, mert a most hivatkozott törvényszakas nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy az ítéletek közzétételének kötelezettsége kit terhel, ellenben az 1848. évi XVIII. t.-c. 35. §-a azt rendeli, hogy a marasztaló ítéletet a tulajdonosok vagy kiadók tartoznak lapjuk legközelebbi számában 100 forint (200 korona) büntetés terhe alatt közzétenni. Vádlottat tehát a hírlapi közzététel kötelezettségének terhe alól felmenteni, ellenben a kérdéses lap tulajdonosa tudva nem lévén — a közzétételre a lap kiadóját kötelezni kellett (1906. évi január hó 24-én 806/906. szám alatt hozott kir. Kuria I. E. határozat).

A kir. törvényszék ítéletének egyéb részeit a kir. ítélőtábla, vonatkozó indokainál fogva hagyta helyben.

Szeged, 1910. évi július hó 10-én.

Kray István, elnök. **Dalmay Pál,** előadó.

A hivatalos másolat hitelű:

Pöpl Péter, kir. törvénzéki kiadó.

7789. sz. 1910. B.

Hivatalos másolat.

Ö felsége a király nevében!

A m. kir. Curia n omtatvány útján elkövetett rágalmazás vétségével vádolt Weisz Izidor ellen a nagybecskereki kir. törvényszék előtt folyamatba tett s ugyanott 1910. évi március hó 12-én 982. sz. alatt, a szegedi kir. ítélőtábla által pedig a vádlottnak és védőjének felebbezésére 1910. évi június hó 10-én 1719. sz. alatt elintézett bűnvádi pert a védő semmiségi panasza folytán 1910. évi december hó 14-ik napján tartott nyilvános tárgyalás alapján, a koronaügyésznek meghallgatása után vizsgálat alá vevén, következő

v é g z é s t h o z o t t:

A semmiségi panasz a Bp. 384. §. 9. p. és 385. §. 1. a) p. alapított részében visszautasítatik, egyebekben elutasítatik.

I n d o k o k:

A védő a Bp. 384. §. 9. p. alapján azért jelentett be semmiségi panaszt, mert a felebbviteli főtárgyaláson tett bizonyításkiegészítési indítványa elutasítatott.

A semmiségi panasznak ez a része, mint a törvényben kizárt, a Bp. 434. §. értelmében visszautasítandó volt, mert ez az indítvány már az elsőfoku bíróság által elutasítatván, az ítélet ellen emiatt perorvoslat nem használtatott s a megismételt indítványt a kir. ítélőtábla mellőzte; ily esetben pedig a Bp. 428. § a értelmében perorvoslatnak helye nincs.

A Bp. 385. §. 1. a) p. ra hivatkozással a védő azért használ semmiségi panaszt, mert „a megállapított tényállás bűncselekmény tényálladékat ki nem meríti.”

A panasznak ez a része ugyancsak a Bp. 734. § a értelmében azért utasítottat vissza, mert ez a nyilatkozat nem jelöl meg semmiségi okot és a védekezésből sem tűnik ki, hogy a védő a vádlott terhére rótt tetteket, a kir. ítélőtábla által valóknak elfogadott tények dacára, miért tartja a büntető törvény rendelkezései alá vonhatónak.

A Bp. 384. §. 4. pontjára hivatkozással a védő azért használ semmiségi panaszt, mert a főmagánvádló, mint lelkész, közmegebizatásban eljáró személy, az ügy tehát az esküdtbíróság hatáskörébe tartozik.

A panasz e része, is alaptalan, mert bár a lelkész az állandó bírósági gyakorlat szerint közmegebizatásban eljáró személynek tekintendő, az esküdtbíróság hatásköre azonban az 1897:XXXIV. t.-c. 16. §-a értelmében csak akkor állapítható meg, ha a bevádolt cikk a közmegebizatási személy hivatalos tetteire vonatkozik; ez pedig jelen esetben nem forog fenn.

Ehhez képest a perorvoslatnak vissza nem utasított része a Bp. 437. §. 4. bekezdése értelmében elutasítandó volt.

Budapest, 1910. évi december 14.

Dr. Vavrík Béla, **Tarnai János,** előadó.

Hivatalos másolat hitelű:

Pöpl Péter,
kir. törvénzéki kiadó.